

E.E.G.-beleid (III)

In de vorige bijdragen werd gewezen op de dringende noodzaak om in E.E.G.-verband een gemeenschappelijke visserijpolitiek uit te bouwen en op het vraagstuk van de stelsels van de minimumaanvoerprijs als eerste probleem in dit verband.

Een ander vraagstuk dat op de agenda van de besprekingen met het oog op de uitbouw van een gemeenschappelijke visserijpolitiek in E.E.G.-verband kan komen, is de steunverlening van de overheid in de diverse schakels van het visserijbedrijf.

In alle Lid-Staten verleent de overheid hetzij onder direkte, hetzij onder indirecte vorm hulp aan de visserij. Deze steun behelst in de produktiesektor meestal middelen om de produktiekosten te vermindern en/of de opbrengsten te verhogen, in de handelssektor maatregelen om de afzet op de binnen- en buitenlandse markt op te voeren en in de verwerkingssektor schikkingen om de investeringen aan te moedigen.

Zonder op volledigheid te kunnen aanspraak maken, zijn in de E.E.G.-landen volgende overheidstussenkomsten gekend. In België werkt de opvangregeling tendele met financiële hulp van de staat en is sedert 1948 een gunstig kredietstelsel in voege voor het bouwen van vissersvaartuigen; dit systeem werd in 1961 aangevuld door een slooppremieregeling. Sinds 1955 is in Nederland een speciaal kredietstelsel van kracht teneinde de structuur van de vloot te verbeteren en de produktiviteit op te voeren; ook voor investeringen in visverwerkende bedrijven zijn faciliteiten voorzien. In Frankrijk kent men de steunverlening aan scheepswerven bij de bouw van vaartuigen van meer dan 50 ton en een intrestbonifikatie op leningen bij nieuwbouw en bij samensmelting van verwerkende industrieën in het kader van een aantal ontwikkelingsplannen. Verder werkt het « Crédit Maritime Mutuel » zeer gunstig voor de kleine visserij. Dit jaar komt tenslotte een « Plan de Relance des Pêches » in werking. In West-Duitsland werd onlangs een « Blaue Plan » voorgedragen. Dit plan voorziet o.m. de invoering van een vangstpremie (van 20 mln D.M.) en een slooppremie, prijsverlaging op brandstof, leningen, intrestbonifikaties en bijdragen tot wetenschappelijk onderzoek.

De overheidstussenkomst in de Lid-Staten geschiedt om uiteenlopende redenen — economische, sociale, politieke enz. — doch is van die aard om de concurrentievoorwaarden tussen de partners te vervalsen. Volgens het Verdrag van Rome moeten alle discriminaties tengevolge van overheidssteun weggevoerd worden (artikels 92-94); dit geldt evenwel slechts wanneer de Raad van Ministers dit noodzakelijk acht (artikel 42). De Raad van Ministers kan

verder ook machtiging geven tot het verlenen van steun : (a) ter beoordeling van door structurele of natuurlijke omstandigheden benadeelde bedrijven en (b) in het kader van economische ontwikkelingsplannen.

Bij de besprekingen over het gemeenschappelijk visserijbeleid lijkt het m.i. noodzakelijk dat vooreerst een volledige inventaris van alle vormen van staatssteun wordt opgesteld. Hieruit kan dan verder een harmonisering nagestreefd worden. Tenslotte kunnen de steunmaatregelen die momenteel in de partnerlanden nog in de « voorstelperiode » zijn, van meetaf op een E.E.G.-vlak gesteld worden.

Bij deze twee agendapunten is het uiteindelijk fundamenteel dat de besprekingen gezien worden met het oog op een toetreding van derde landen, voornamelijk landen van de Europese Vrijhandelsassociatie, tot de E.E.G.